

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף קנ"ד בבא בתרא
Some of the topics we will learn about include.

The two explanations to the Machlokes in the Mishnah regarding the case of לא כתב בה שכיב מרע

If a person assigned all his assets to someone in a will, but he did not indicate in the will whether he was a שכיב מרע or a בריא

holds רבי מאיר
צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה
The מקבל, the recipient, gets the assets, unless the נותן proves otherwise that he was in fact a שכיב מרע.

While the חכמים hold המוציא מחברו עליו הראיה
The מקבל, the grantor, keeps his assets, unless the נותן proves otherwise that the נותן was in fact a בריא.

And the Machlokes in whether the חכמים require ראיה בעדים
A proof of witnesses who affirm that the נותן was a בריא;
OR merely ראיה בקיום השטר
A proof that the will was authentic;

B The Machlokes regarding

מודה בשטר שכתבו
If one who admits to have written a שטר but then seeks to invalidate the שטר with another claim, whether צריך לקיימו, the שטר must be validated.

The incident of באחד שמכר בנכסי אביו ומת
A son who sold the assets that he had inherited from his father and then the son died but it was uncertain whether he was a גדול or a קטן at the time of the sale;

The Machlokes in the חכמים's opinion of מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו
Whether or not this also applies to עדים, if the לוח admitted to have written the שטר, and then two witnesses wish to disqualify the שטר.

A

לא כתב בה שכיב מרע

רבי מאיר

צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה

חכמים

המוציא מחברו עליו הראיה

The Machlokes in whether the חכמים require

ראיה בעדים ראיה בקיום השטר

B

The Machlokes regarding מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו

באחד שמכר בנכסי אביו ומת

The Machlokes in the חכמים's opinion of מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו

1 So let's review ...

In the previous Mishnah there was a Machlokes regarding the case of

לא כתב בה שכיב מרע

If a person assigned all his assets to someone in a will, but he did not indicate in the will whether he was a שכיב מרע or a בריא at the time, and some time later when he is certainly a בריא, a dispute arises:

The נותן, the grantor, claims

שכיב מרע הייתי

The assets belong to me, because I was a dying person at the time, and a שכיב מרע who recovers can retract.

While the מקבל, the recipient, claims

בריא הייתי

The assets belong to me, because you were a healthy person at the time, and a בריא cannot retract.

רבי מאיר holds

נותן צריך להביא ראיה

ששכיב מרע היה

The מקבל, the recipient, gets the assets, unless the נותן proves otherwise that he was in fact a שכיב מרע.

While the חכמים hold

המוציא מחברו עליו הראיה

The נותן, the grantor, keeps his assets, unless the מקבל proves otherwise that the נותן was in fact a בריא.

The Gemara proceeds with a Machlokes in the understanding of the חכמים' opinion:

רב הונא אמר

ראיה בעדים

רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי

ראיה בקיום השטר

And the Gemara explains:

רב הונא says

ראיה בעדים

Both רבי מאיר and the חכמים require both the נותן and the מקבל to prove with witnesses their respective claims of the נותן's condition, because

קא מיפלגי בפלוגתא דרבי יעקב ורבי נתן

They disagree in the previously mentioned Machlokes regarding the very same case.

רב רבי נתן and רבי מאיר hold

נותן צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה

In order for the נותן to keep his assets he must prove with עדים that he was in fact a שכיב מרע;

And if he does not, the מקבל gets them, because ®

בתר השתא אזלינן

We consider the נותן's current status of בריא as an assumption that he was always a בריא, which supports the מקבל;

While the חכמים and רבי יעקב hold

המוציא מחברו עליו הראיה

In order for the מקבל to get the assets he must prove with עדים that the נותן was in fact a בריא.

And if he does not, the נותן keeps them, because ®

אוקי ממונא בחזקת מריה

We consider the נותן's previously established status of being in possession of the assets, which obviously supports the נותן.

1

לא כתב בה שכיב מרע

If a person assigned all his assets to someone in a will, but he did not indicate in the will whether he was a שכיב מרע or a בריא at the time...

The נותן, the grantor, claims

שכיב מרע הייתי

The assets belong to me, because I was a dying person at the time, and a שכיב מרע who recovers can retract.

The מקבל, the recipient, claims

בריא הייתי

The assets belong to me, because you were a healthy person at the time, and a בריא cannot retract.

חכמים

המוציא מחברו עליו הראיה

רבי מאיר

צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה

חכמים

המוציא מחברו עליו הראיה

רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי

ראיה בקיום השטר

רב הונא אמר

ראיה בעדים

רב הונא אמר

ראיה בעדים

Both רבי מאיר and the חכמים

require both the נותן and the מקבל to prove with witnesses their respective claims of the נותן's condition, because

קא מיפלגי

בפלוגתא דרבי יעקב ורבי נתן

They disagree in the previously mentioned Machlokes regarding the very same case.

רב רבי יעקב and חכמים hold

המוציא מחברו עליו הראיה

The מקבל must prove with עדים that the נותן was a בריא;

because

אוקי ממונא בחזקת מריה We consider the נותן's established status of being in possession of the assets, which supports the נותן.

רב רבי נתן and רבי מאיר hold

נותן צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה

The נותן must prove with עדים that he was in fact a שכיב מרע;

because

בתר השתא אזלינן We consider the נותן's current status of בריא that he was always a בריא, which supports the מקבל.

2 say רב חסדא ורבה בר רב הונא
 ראייה בקיום השטר
 As the Rashbam explains;
 According to the חכמים's ruling
 המוציא מחברו עליו הראיה
 In order for the מקבל to get the assets,
 He does not have to prove with עדים that the נותן was a
 בריא;
 All he has to do is קיום השטר, to prove with עדים that the
 will is authentic.
 And if he does so, he gets the assets, because he has a valid
 שטר;
 And as far as the question whether the נותן was a בריא or
 רבי מאיר at the time, in this the חכמים agree with
 רבי נתן that
 בתר השתא אזלינן
 That he was a בריא;

But if the מקבל does not do קיום השטר, he does not get the
 assets, because he does not have a valid שטר, as the
 Gemara will explain;
 And בתר השתא אזלינן does not help him, because he has no
 שטר at all.

However, according to רבי מאיר, even if the מקבל does not
 do קיום השטר he gets the assets, because according to רבי
 מאיר he does have a valid שטר, as the Gemara will explain;
 Plus בתר השתא אזלינן

2 רב חסדא ורבה בר רב הונא אמרי
ראייה בקיום השטר
 Rashbam explains;
 According to the חכמים's ruling
המוציא מחברו עליו הראיה
 In order for the מקבל to get the assets,
 He does not have to prove with עדים that the נותן was a
 בריא;
 All he has to do is קיום השטר.
 If he does so,
 he gets the assets,
 because he has a valid שטר;
 And as far as the question
 whether the נותן was a
 בריא or רבי מאיר at the time,
 in this the חכמים agree
 with רבי נתן and רבי מאיר that
 בתר השתא אזלינן
 That he was a בריא;
 But if the מקבל
 קיום השטר does not do,
 he does not get the assets
 בתר השתא אזלינן
 does not help him,
 because he has
 שטר at all.
 However, according to רבי מאיר,
 even if the מקבל does not do קיום השטר he gets the assets,
 because according to רבי מאיר he does have a valid שטר,
 Plus
 בתר השתא אזלינן

3 And the Gemara elaborates; רבי מאיר וחכמים disagree in the Halachah of מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו Whether one who admits to have written a שטר can invalidate the שטר by another claim, and קיום השטר would be required by the תובע, the plaintiff.

רבי מאיר holds מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו The נותן, who admits to have written the שטר, cannot invalidate the שטר with his claim of הייתי מרע שכיב, because as the Rashbam explains; דסתם שטרות הרי הם כשרים ובשטרות לא נימא הפה שאסר הוא הפה שהתיר לפסלו

A שטר has an assumption of being valid. Therefore, קיום השטר is not required by the מקבל, and without any additional proof by either side, the מקבל would get the assets based on the שטר; And as far as the question whether the נותן was a בריא or מרע שכיב at the time, בתר השתא אזלינן בריא; That he was a בריא;

Therefore, רבי מאיר rules נותן צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה Which means ראיה בעדים The נותן must prove with עדים that he was a מרע שכיב.

3 רבי מאיר וחכמים disagree in the Halachah of מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו Whether one who admits to have written a שטר can invalidate the שטר by another claim, and קיום השטר would be required by the תובע - the plaintiff.

רבי מאיר מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו The נותן, who admits to have written the שטר, cannot invalidate the שטר with his claim of הייתי מרע שכיב, because as the Rashbam explains; דסתם שטרות הרי הם כשרים ובשטרות לא נימא הפה שאסר הוא הפה שהתיר לפסלו

A שטר has an assumption of being valid. Therefore, קיום השטר is not required by the מקבל, and without any additional proof by either side, the מקבל would get the assets; And as far as the question whether the נותן was a בריא or מרע שכיב at the time, בתר השתא אזלינן בריא; That he was a בריא;

Therefore, רבי מאיר rules נותן צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה Which means ראיה בעדים The נותן must prove with עדים that he was a מרע שכיב.

4 While the חכמים hold

מודה בשטר שכתבו
צריך לקיימו

The נותן, who admits to have written the שטר, CAN
invalidate the שטר with his claim of הייתי שכיב מרע,
because

הפה שאסר הוא הפה שהתיר

הפה שאסר

The נותן who confirmed the authenticity of the שטר by
admitting כתיבתו, I wrote it;

הוא הפה שהתיר

He can invalidate the שטר, by claiming הייתי שכיב מרע.

Therefore, the קיום השטר is required by the מקבל, so that it will
no longer be a case of הפה שאסר, because it's not the נותן,
but the עדים, who authenticate the שטר.

Therefore, the חכמים rule

המוציא מחברו עליו הראיה

Which means

ראיה בקיום השטר

As follows;

If the מקבל does קיום השטר, the נותן is not believed, because
there is no הפה שאסר שהתיר, and without any
additional proof by either side as to the status of the נותן at
the time of מתנה, the מקבל gets the assets based on the שטר
and בתר השתא אזלינן.

However, if the מקבל does not do קיום השטר, the נותן IS
believed, because it is

הפה שאסר הפה שהתיר

And without any additional proof by either side as to the
status of the נותן at the time of מתנה, the נותן keeps his
assets, because the מקבל does not have a valid שטר.

=====

4

חכמים

מודה בשטר שכתבו
צריך לקיימו

The נותן, who admits to have written the שטר,
can invalidate the שטר with his claim of הייתי שכיב מרע,
because

הפה שאסר הוא הפה שהתיר

He can
invalidate the שטר,
by claiming
שכיב מרע הייתי.

The נותן who confirmed
the authenticity of the שטר
by admitting כתיבתו,
I wrote it;

Therefore, the קיום השטר is required by the מקבל,
so that it will no longer be a case of הפה שאסר,
because it's not the נותן, but the עדים,
who authenticate the שטר.

Therefore, the חכמים rule
המוציא מחברו עליו הראיה

Which means

ראיה בקיום השטר

As follows:

If the מקבל does קיום השטר,
the נותן is not believed,
because there is no

הפה שאסר
הפה שהתיר

And without any additional
proof by either side
as to the status of the נותן
at the time of מתנה,
the מקבל gets the assets
based on the שטר and
בתר השתא אזלינן.

However, if the מקבל
does not do קיום השטר,
the נותן is believed, because

הפה שאסר
הפה שהתיר

And without any additional
proof by either side
as to the status of the נותן
at the time of מתנה,
the נותן keeps his assets,
because the מקבל does not
have a valid שטר.

5 The Gemara continues that רבי יוחנן וריש לקיש also argued in the same Machlokes

רבי יוחנן אמר
ראיה בעדים
ורבי שמעון בן לקיש אמר
ראיה בקיום השטר

And the Gemara proceeds with a Machlokes רבי יוחנן וריש לקיש regarding

מודה בשטר שכתבו
אינו צריך לקיימו

In Halachah of

הרי שהיה אוכל שדה ובא בחזקת שהיא שלו
וקרא עליו אחד ערער לומר שלי היא

If a person had possession of a field, and someone claimed that the field belongs to him;

והוציא זה את אוננו לומר

שמכרתה לי או שנתתה לי במתנה

And the מוחזק provided a document of sale or gift;

holds בר קפרא

אם אמר איני מכיר בשטר זה מעולם

יתקיים השטר בחותמו

If the מערער claims that the שטר is a forgery, the מוחזק must do קיום השטר, and if he does not do so, the מערער takes the field. However,

אם אמר שטר פסים הוא זה

או שטר אמנה שמכרתני לך ולא נתת לי דמים

If the מערער admits that the שטר is authentic, but he claims that the שטר was written merely for the מוחזק to appear wealthy, or for a potential sale, but there was no actual sale;

אם יש עדים הלך אחר עדים

ואם לאו הלך אחר השטר

The מערער must prove with עדים that the field belongs to him, and if he does not do so, the מוחזק keeps the field based on the שטר.

5

רבי יוחנן וריש לקיש
also argued in the same Machlokes

רבי יוחנן אמר
ראיה בעדים

And the Gemara proceeds with a Machlokes between רבי יוחנן וריש לקיש regarding מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו

In Halachah of

הרי שהיה אוכל שדה ובא בחזקת שהיא שלו

וקרא עליו אחד ערער לומר שלי היא

If a person had possession of a field, and someone claimed that the field belongs to him;

והוציא זה את אוננו לומר

שמכרתה לי או שנתתה לי במתנה

And the מוחזק provided a document of sale or gift;

holds בר קפרא

אם אמר איני מכיר בשטר זה מעולם יתקיים השטר בחותמו

אם אמר שטר פסים או שטר אמנה שמכרתני לך ולא נתת לי דמים

If the מערער admits that the שטר is authentic, but he claims that it was written merely for the מוחזק to appear wealthy, or for a potential sale, but there was no actual sale;

If the מערער claims that the שטר is a forgery, the מוחזק must do קיום השטר, and if he does not do so, the מערער takes the field.

אם יש עדים הלך אחר עדים ואם לאו הלך אחר השטר

The מערער must prove with עדים that the field belongs to him, and if he does not do so, the מוחזק keeps the field based on the שטר.

6 מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו
 מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו
 Therefore, once the מערער admits to have written the שטר he cannot invalidate the שטר with another claim, and קיום השטר is not required. Therefore, אם יש עדים הלך אחר עדים ואם לאו הלך אחר השטר

However, according to the חכמים who hold מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו
 Even though the מערער admits to have written the שטר he CAN invalidate the שטר, the Halachah should be יתקיים השטר בחותמו
 The קיום השטר מוחזק, and if he does not do so, the מערער takes the field.

העדים שאמרו כתב ידיו הוא זה אבל אנוסים היינו
 If the לווה admitted to have written the שטר, and then the עדים החתומים testified that they were disqualified to testify, only there the חכמים hold מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו
 Because עדים אלימי ומרעי שטרא
 The testimony of עדים to invalidate the שטר is stronger than the לווה's admission.

However, in our case, where the מערער says אם אמר שטר פסים הוא זה או שטר אמנה שמכרתי לך ולא נתת לי דמים
 The חכמים agree that מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו
 Because the מערער's claim to invalidate the שטר is not stronger than his own admission;

6 **הל' לקל**
 However, according to the חכמים who hold מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו
 Even though the מערער admits to have written the שטר, he can invalidate the שטר, the Halachah should be יתקיים השטר בחותמו
 The קיום השטר מוחזק, and if he does not do so, the מערער takes the field.
הל' לקל
 However, according to the חכמים who hold מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו
 Therefore, once the מערער admits to have written the שטר, he cannot invalidate the שטר with another claim, and קיום השטר is not required. Therefore, אם יש עדים הלך אחר עדים ואם לאו הלך אחר השטר

רבי יומן
 However, in our case אם אמר שטר פסים הוא זה או שטר אמנה שמכרתי לך ולא נתת לי דמים
 The חכמים agree that מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו
 Because the מערער's claim to invalidate the שטר is not stronger than his own admission.
 Only in the case of העדים שאמרו כתב ידיו הוא זה אבל אנוסים היינו
 If the עדים החתומים testified that they were disqualified to testify, only there the חכמים hold מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו
 Because עדים אלימי ומרעי שטרא
 The testimony of עדים to invalidate the שטר is stronger than the לווה's admission.